

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4So/60/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200654
Dátum vydania rozhodnutia:	11.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ida Hanzelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3012200654.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa Z. M., bytom G., zast.: JUDr. Ján Vaško, AK so sídlom Prievidza, Podjavorinskej 3, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, Bratislava, ul. 29. augusta č. 8, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o úrazovej rente č. 2186-25/2012 - BA zo dňa 16.7.2012, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/234/2012-30 zo 14.2.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 12Sd/234/2012-30 zo dňa 14.2.2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Rozsudkom krajského súdu bolo potvrdené rozhodnutie odporkyne, ktorým bolo rozhodnuté o nepriznaní nároku na úrazovú rentu za poškodenie zdravia v súvislosti s pracovným úrazom, ktorý navrhovateľ utrpel 5.9.2003 s odôvodnením, že podľa posudku posudkového lekára je miera poklesu pracovnej schopnosti v dôsledku úrazu navrhovateľa 30%. Krajský súd konštatoval, že posudkový lekár sa zaoberal v posudku pracovnou, sociálnou, objektívnou anamnézou navrhovateľa, jeho subjektívnymi ťažkosťami a dospel k záveru, že zdravotným postihom navrhovateľa je pracovný úraz vyklbenie kolena, ktorý utrpel v práci dňa 5. septembra 2003. V celkovom posudku uviedol, že u navrhovateľa bola dňa 9.9.2003 vykonaná operácia pre zablokovanie ľavého kolena. Operačne bol čiastočne odstránený meniskus. Asi za dva týždne došlo k zápalu žíl na ľavej DK a neskôr mikroembolizácia do a.pulmonalis. Hematologické vyšetrenie potvrdilo vrodený trombofilný stav, odvtedy nastavený na liečbu antikoagulačnú a pravidelne sledovaný u hematológa. V decembri 2007 sa embolizácia do pľúcnice zopakovala. Ľavé koleno sa zhojilo bez trvalých následkov. Koleno je stabilné, bez náplne, bez obmedzenia pohyblivosti. Ľavé lýtko je objemovo väčšie ako pravé, ale minimálne. Navrhovateľ bol 1. marca 2004 vyradený z podzemia na povrch. Podľa potvrdenia ošetrojúcej lekárky MUDr. Bezákovej z dôvodu iného ochorenia, nie pre úraz ľavého kolena. Nebyť vrodeného trombofilného stavu, mohol by aj naďalej vykonávať prácu v podzemí. Počas hospitalizácie na klinike pracovného lekárstva v novembri 2011 neboli potvrdené trvalé následky na ľavom kolene. Posudkový lekár v závere svojho posudku uviedol, že navrhovateľ nie je poškodený na účely úrazovej renty (§ 88 ods. 1), mieru poklesu pracovnej schopnosti stanovil na 30%.

V súdnom konaní sa posudzovaním schopnosti navrhovateľa pracovať zaoberal príslušný posudkový lekár. Podľa § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení lekárska posudková činnosť pri výkone sociálneho poistenia vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár ústredia. Obaja posudkoví lekári po podaní opravného prostriedku navrhovateľa posúdili, či navrhovateľ je poškodený na účely § 88 ods. 1 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení a aký má percentuálny pokles pracovnej schopnosti. Dospeli k rovnakému záveru, že navrhovateľ nie je poškodený na účely § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, lebo v dôsledku pracovného úrazu nemá viac ako 40-percentný pokles pracovnej schopnosti. Mieru poklesu pracovnej schopnosti stanovil na 30%. Poranené koleno navrhovateľa sa zhojilo bez trvalých následkov, bez obmedzenia pohyblivosti.

Krajský súd zhodnotil vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je vecne správne a zákonné, preto ho potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p. Pri rozhodovaní vychádzal z posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočka Topoľčany zo dňa 13. júna 2012 a z posudku posudkového lekára Sociálnej poisťovne, ústredia, so sídlom v Nitre zo dňa 3. októbra 2012, pretože títo dostatočne a presvedčivo odôvodnili, prečo navrhovateľ nie je poškodený na účely § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, lebo v dôsledku pracovného úrazu nemá viac ako 40-percentný pokles pracovnej schopnosti.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom žiadal zrušenie rozhodnutia odporkyne a náhradu trov konania. Poukázal na to, že odporkyňa a ani krajský súd nebrali do úvahy záväzný právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozsudku sp. zn. 9So/57/2011 zo dňa 29.3.2012. Podľa navrhovateľa je rozhodnutie odporkyne nepreskúmateľné, keď v ňom nie je uvedené, prečo mu nebola priznaná úrazová renta, hoci je odporkyni známy znalecký posudok č. 3/2008 zo dňa 11.12.2008 vypracovaný Doc. MUDr. Dušanom Mištunom PhD. mimoriadnym profesorom, ktorý bol podaný v konaní vedenom pred OS Prievidza 6 C/91/2006. Podľa navrhovateľa posudkoví lekári nepresvedčivo polemizujú so závermi znalca. Poukázal na rozsudok NS SR, ktorý nariadil zadovážiť si riadny posudok o percentuálnej miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať doterajšiu činnosť baníka - raziča a súčasne sa vyporiadať aj so závermi znaleckého posudku, pričom s uvedeným názorom sa nevyporiadala nielen odporkyňa, ale ani prvostupňový súd.

Odporkyňa žiadala prvostupňový rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné. Odvolací súd konštatuje, že krajský súd vo svojom rozsudku potvrdil rozhodnutie odporkyne bez toho, aby sa náležite vysporiadal s otázkou, či odporkyňa odstránila rozpor v posúdení zdravotného stavu navrhovateľa posudkovými lekármi a znalcom, najmä či súčasný zdravotný stav je alebo nie je možné považovať za poúrazovú komplikáciu, tak to určil vo svojom rozsudku najvyšší súd. V prípade pretrvávania rozporov medzi závermi posudkových lekárov a znalca mala odporkyňa nariadiť znalecké dokazovanie znalcom z odboru pracovného lekárstva. Krajský súd sa neriadil zásadou ústnosti a bezprostrednosti konania, keď na pojednávaní nevypočul posudkového lekára a ani znalca, nevykonával procesné úkony na odstránenie rozporov v ich záveroch, pričom k súdnemu spisu nebol pripojený ani spis okresného súdu, ktorý by mal obsahovať originál znaleckého posudku. Krajský súd bez ďalšieho akceptoval závery posudkových lekárov bez toho, aby sa zaoberal závermi skoršieho rozsudku najvyššieho súdu, ktorým bol rovnako, ako odporkyňa v ďalšom konaní viazaný. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. v spojitosti s § 250ja ods. 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.